ECLI:LV:RAT:2020:1006.C68377619.6.S
Lieta Nr.C68377619
Lietas arhīva Nr.CA-1016-20/8

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2020.gada 6.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Sarmīte Vamža
tiesnesis Gvido Ungurs
tiesnese Skaidrīte Buivide
ar tiesas sēdes sekretāri Ullu Ābolu
atklātā tiesas sēdē Brīvības bulvārī 34, Rīgā, izskatīja civillietu SIA "GelvoraSergeļ" prasībā pret /pers. F/ par parāda piedziņu sakarā ar SIA "GelvoraSergeļ" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 9.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja SIA "GelvoraSergeļ", pamatojoties uz Civillikuma 1., 1587., 1589., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1763., 1765., 1770., 1773., 1775., 1779., 1793., 1801., 1828., 1838., 1934., 1943., 1946. un 2021.pantu, cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. F/ par parāda piedziņu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 15.jūnijā /pers. F/ un AS /Nosaukums/ (*pēc nosaukuma maiņas AS /Nosaukums/*) noslēdza Aizdevuma līgumu Nr./numurs/, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegta aizdevuma summa 2845,74 *euro*.

Saskaņā ar minētā līguma noteikumiem atbildētājam ir pienākums atmaksāt aizdevuma summu, procentus par aizdevuma summas lietošanu, kā arī citus līgumā noteiktos blakus prasījumus līgumā noteiktajā kārtībā, apmērā un termiņā.

2011.gada 16.septembrī starp AS /Nosaukums/ un UAB /Nosaukums/, kuru pārstāv filiāle Latvijā, noslēgts Cesijas līgums, saskaņā ar kuru cesionārs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, ar tiesībām prasīt galveno parādu un visus blakus prasījumus, kas izriet no līguma.

Tā kā atbildētājs savas saistības nav izpildījis pienācīgi, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai galveno parādu 2862,78 *euro*, t.sk., parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro*, līgumiskos procentus par aizdevuma naudas līdzekļu izmantošanu 1833,68 *euro* un līgumsodu 284,58 *euro* par laiku līdz 2019.gada 26.aprīlim, samaksāto valsts nodevu 433,88 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, un norādīt spriedumā uz prasītājas tiesībām saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

[2] Atbildētājs par celto prasību rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis.

[3] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019.gada 9.decembra spriedumu tiesa nosprieda noraidīt SIA „GelvoraSergeļ" prasību pret /pers. F/ par parāda piedziņu.

Spriedums pamatots ar tālāk norādīto motivāciju.

[3.1] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda par to, ka 2007.gada 15.jūnijā starp AS /Nosaukums/ (*pēc nosaukuma maiņas AS /Nosaukums/*) un /pers. F/ noslēgts Aizdevuma līgums Nr./numurs/, saskaņā ar kuru izsniegts atbildētājam aizdevums 2000 LVL jeb 2845,74 EUR, ar aizdevuma pilnīgas atmaksas termiņu 2012.gada 25.jūnijs un procentu likmi par aizdevuma izmantošanu 24% no atlikuma gadā.

[3.2] Lietas materiāliem pievienots 2011.gada 16.septembrī starp AS /Nosaukums/, kā cedentu, un UAB /Nosaukums/ filiāli Latvijā, kā cesionāru, noslēgtais Cesijas līgums Nr./numurs/, saskaņā ar kura 1.1.punktu cedents cedē cesionāram un cesionārs pieņem prasījumus, kas radušies cedenta veiktās komercdarbības rezultātā. Ar prasījumiem saprotami līguma 1.pielikumā norādīto cedenta debitoru, turpmāk tekstā "debitori", neveiktie maksājumi aizdevuma atmaksai, turpmāk tekstā "parāda summas", pamatojoties uz noslēgtajiem kreditēšanas līgumiem vai citiem prasījumu apliecinošiem dokumentiem.

No minētā cesijas līguma 1.2.punkta izriet, ka cedents nodod cesionāram prasījumus kopā ar visām pie tiem piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitā, bet ne tikai ķīlas tiesības, tiesības pieprasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus, parādu piedziņas izdevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumus, kā arī citus izdevumus, kas saistīti ar parāda summu atgūšanu.

Lietas materiāliem pievienots 1.pielikums AS /Nosaukums/ un UAB /Nosaukums/ filiāle Latvijā starpā noslēgtajam 2011.gada 16.septembra Cesijas līgumam, kurā kā klients norādīts atbildētājs /pers. F/, līguma Nr./numurs/.

Savukārt, saskaņā ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra 2019.gada 5.februāra lēmumu Nr./numurs/ SIA /Nosaukums/ nosaukums mainīts uz SIA „GelvoraSergeļ".

[3.3] Tiesa atzina, ka lietā nav strīda par to, ka starp pusēm pastāvošās tiesiskās attiecības, kas izriet no 2007.gada 15.jūnijā starp /pers. F/ un aizdevēju AS /Nosaukums/ noslēgtā aizdevuma līguma ir komercdarījums Komerclikuma 388.panta izpratnē. Ievērojot minēto, prasītājas prasījums pret atbildētāju ir pakļauts Komerclikuma 406.panta tvērumam.

Lietā nav gūti pierādījumi, ka līgums būtu izbeigts pirms termiņa, proti, aizdevējam vienpusēji atkāpjoties un pieprasot visa parāda atmaksu. Tādējādi tiesa atzina, ka prasības tiesības noilgums iestājies 2015.gada 25.jūnijā. Savukārt no lietas materiāliem redzams, ka prasītāja prasību tiesā cēlusi tikai 2019.gada 12.jūnijā.

No lietas materiāliem redzams, ka 2012.gada 19.jūnijā, 2014.gada 4.decembrī un 2017.gada 8.maijā prasītāja ir sagatavojusi vēstules atbildētājam uz adresi /adrese/un /adrese/, kas nav aizdevuma līgumā norādītā atbildētāja adrese, brīdinājumus un paziņojumu par prasījumu, kas izriet no aizdevuma

līguma, nodošanu prasītājai.

Kā atzinis Augstākās tiesas Civillietu departaments, tulkojot Civillikuma 1905.pantu, kreditora atgādinājums ir darījums Civillikuma 1403.panta izpratnē, jo tas, pārtraucot noilgumu, groza starp kreditoru un parādnieku pastāvošās tiesiskās attiecības. Tādēļ uz šo atgādinājumu attiecināmi vispārīgie noteikumi par gribas izteikumu. Viena līdzēja gribai nav nozīmes, ja tā netiek darīta zināma otram līdzējam. Tādēļ, lai gan atgādinājums formāli ir vienpusējs darījums – to var veikt kreditors viens pats bez parādnieka piekrišanas, tomēr tas groza iepriekš nodibinātās no aizdevuma līguma izrietošās divpusējās tiesiskās attiecības. Līdz ar to, lai šāds atgādinājums varētu grozīt iepriekš pastāvējušās divpusējās tiesiskās attiecības, tas ir jādara zināms parādniekam. Doktrīnā norādīts, ka šādos gadījumos gribas izteikumam ne vien jābūt vērstam parādnieka virzienā, bet tam turklāt jābūt izteiktam tādā veidā, lai adresāts parastos apstākļos varētu rēķināties ar tā saņemšanu (*sk. Brox/Walker. Allgemeiner Teil des BGB, Rn.143, citēts pēc Balodis K. Ievads civiltiesībās. Rīga: Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 157.lpp.*).

Augstākās tiesas ieskatā kreditora atgādinājumam, lai tas būtu ielasāms Civillikuma 1905.pantā, ir jābūt paziņotam individuāli un personiski parādniekam, un tajā jābūt nepārprotami paustai kreditora gribai prasīt konkrētas saistības izpildi. Lai noilgums būtu atzīstams par pārtrauktu, ir jāpierāda brīdinājuma izsniegšanas fakts (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 4.jūlija spriedums lietā SKC-248/2017; Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 16.oktobra spriedums lietā SKC-369/2017*).

Tiesa secinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka apstiprinājumu par paziņojuma saņemšanu prasītāja no atbildētāja nav saņēmusi.

Kā pierādījumi 2014.gada 4.decembra atkārtota brīdinājuma par saistību izpildi un 2017.gada 8.maija atkārtota paziņojuma par cesiju un atgādinājuma par saistību izpildi nosūtīšanai atbildētājam prasītāja lietā ir iesniegusi AS /Nosaukums/ vēstuli Nr./numurs/ un Nr./numurs/.

Tiesa atzina, ka minētās AS /Nosaukums/ vēstules nav vērtējamas kā pierādījums paziņojumu nosūtīšanai atbildētājām, jo minētais dokuments nepierāda paziņojumu izsniegšanu atbildētājam, kā arī nepierāda paziņojumu nosūtīšanu ar pasta komersantu starpniecību. Minētās vēstules tiesas ieskatā saturiski faktiski ir tikai trešās personas vienpusēji 2019.gadā 18.aprīlī sagatavoti apliecinājumi, ka 2014.gada 4.decembrī un 2017.gada 8.maijā tika sagatavotas vēstules un nodotas nosūtīšanai pasta komersantam VAS „Latvijas pasts".

Tāpat no atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka minētos paziņojumus atbildētājs nav saņēmis, tādējādi konkrētajā gadījumā nav pierādīts brīdinājumu izsniegšanas fakts.

Tādējādi tiesa secināja, ka prasītāja nav iesniegusi tiesā pierādījumus par Komerclikuma 406.pantā noteiktā prasības celšanas noilguma apturēšanai vai pārtraukšanai, kas ir patstāvīgs pamats prasības noraidīšanai.

[4] Par tiesas spriedumu prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka pārsūdz to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar tālāk norādītiem apsvērumiem.

[4.1] Tiesa, taisot spriedumu, nav pareizi interpretējusi Civillikuma 1905.pantu, jo īpaši 18.04.2019. apliecinājumus Nr./numurs/, Nr./numurs/., par 4.12.2014. un 8.05.2017. brīdinājumu nosūtīšanu, ko izdevis reģistrēts pasta komersants AS "/Nosaukums/", kā rezultātā nepareizi interpretēts arī Civillikuma 1896.pants, nepareizi nosakot noilguma tecējuma sākumu.

[4.2] Tiesai nebija pamata atzīt, ka AS "/Nosaukums/" apliecinājumi nepierāda dokumentu piegādāšanas un paziņošanas faktu.

Prasītāja atsaucas uz Zemgales apgabaltiesas 25.10.2018. spriedumā norādītiem analogiem apstākļiem civillietā Nr./numurs/ pausto atziņu, ka AS "/Nosaukums/" (*pēc nosaukuma maiņas AS "/Nosaukums/"*) izziņas un apliecinājumi par atgādinājumu nosūtīšanu tiek atzītas par pietiekamiem pierādījumiem noilguma pārtraukumam (...) un noilguma pārtraukums Civillikuma 1905.panta izpratnē nav jāpierāda ar brīdinājuma saņemšanas faktu, bet tikai ar pierādījumiem, ka kreditors ar savām darbībām pauž vēlēšanos īstenot savas tiesības - jebkādā veidā atgādina parādniekam par saistību.

Arī Augstākās tiesas Senāta praksē, lietā Nr.SKC-327/2017 vērtēts vai AS "/Nosaukums/" apliecinājums par vēstuļu sagatavošanu un nodošanu pasta komersantam var kalpot par pietiekamu rakstveida pierādījumu par atgādinājuma nogādāšanu parādniekam.

Tāpat arī pastāvošā tiesu prakse apliecina, ka vispārējās jurisdikcijas tiesas atzīst AS "/Nosaukums/" apliecinājumus par pietiekošu pierādījumu faktam, ka kreditori parādniekam pieprasījumus un atgādinājumus par parāda saistībām ir nosūtījuši, kā rezultātā saistību noilguma termiņa tecējums ir pārtraukts.

Tāpat, tiesa spriedumā nav devusi vērtējumu attiecībā uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta 04.07.2017. spriedumā lietā Nr.SKC-248/2017 paustajām atziņām.

[4.2] Prasītāja nepiekrīt spriedumā atspoguļotajai Civillikuma 1905.panta interpretācijai, kas pēc būtības liedz Civillikuma 1905.pantā minēto kreditora atgādinājumu parādniekam nosūtīt pa pastu kā vienkāršu vēstuli.

[4.3] Izskatāmajā lietā prasītāja ir iesniegusi konkrētus, atbildētājam adresētus brīdinājumus, kuros nepārprotami norādīta attiecīgā saistība, kuras izpildījumu prasītāja vēlas saņemt no atbildētāja.

Lietā nav pierādījumu, kas liktu apšaubīt faktu, ka AS "/Nosaukums/" patiesi ir nodevusi pasta komersantam VAS "Latvijas Pasts" lietā esošos brīdinājumus atbildētājam.

[5] Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve /pers. O/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apsvērumiem.

[6] Atbildētāja pārstāvis /pers. P/ tiesas sēdē prasību un apelācijas sūdzību neatzina, lūdza to noraidīt.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties pušu paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus to kopumā, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība noraidāma.

[8] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības noraidīšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai šajā sprieduma daļā.

[9] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu prasītājas viedokli apelācijas sūdzībā, ka pirmās instances tiesa nepareizi interpretējusi Civillikuma 1905.pantu un lietai pievienotos 18.04.2019. apliecinājumus Nr./numurs/ un Nr./numurs/ par 04.12.2014. un 08.05.2017. brīdinājumu nosūtīšanu, ko izdevis pasta komersants AS "/Nosaukums/".

[9.1] Civillikuma 1905.pants nosaka, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Lietā noskaidrots, ka kredīta atmaksas gala termiņš aizdevuma līgumā ir noteikts 2012.gada 25.jūnijā.

No lietas materiāliem redzams, ka 2012.gada 19.jūnijā prasītāja ir sagatavojusi atbildētājam brīdinājumu par saistību izpildi, pieprasot veikt parāda apmaksu līdz 30.06.2012.

2014.gada 4.decembrī prasītāja sagatavojusi atbildētājam atkārtotu brīdinājumu par saistību izpildi, pieprasot veikt parāda apmaksu līdz 14.12.2014.

2017.gada 8.maijā prasītāja sagatavojusi atbildētājam atkārtotu brīdinājumu par saistību izpildi, pieprasot veikt parāda apmaksu līdz 19.05.2017.

Kā pierādījumu 2014.gada 4.decembra un 2017.gada 8.maija paziņojumu nosūtīšanai prasītāja lietā iesniegusi AS "/Nosaukums/" 2019.gada 18.aprīļa paziņojumus Nr./numurs/ un Nr./numurs/ par vēstuļu sagatavošanu un nodošanu VAS "Latvijas pasts".

Par 2012.gada 19.jūnijā sagatavotā brīdinājuma nodošanu nosūtīšanai atbildētājam, pierādījumi lietā nav iesniegti.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka minētās vēstules pēc to satura faktiski ir tikai /Nosaukums/ AS 2019.gada 18.aprīlī sagatavoti apliecinājumi, ka 2014.gada 4.decembrī un 2017.gada 8.maijā tika sagatavotas vēstules un nodotas nosūtīšanai pasta komersantam VAS "Latvijas pasts".

Šīs vēstules nepierāda brīdinājumu nosūtīšanas faktu parādniekam ar pasta komersanta starpniecību.

[9.2] Šādu viedokli par pamatotu atzinis arī Augstākās tiesas Senāta Civillietu departaments ar 2020.gada 4.februāra Rīcības sēdes lēmumu lietā Nr./numurs/, SKC-544/2020, atsakot ierosināt kasācijas tiesvedību lietā sakarā ar SIA "GelvoraSergel" kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2019.gada 25.oktobra spriedumu. Minētajā civillietā faktiskie apstākļi ir analogi izskatāmās lietas faktiskiem apstākļiem.

Līdz ar to bez ievērības atstājama prasītājas atsauce uz Latvijas Republikas Senāta 03.06.2020. spriedumu lietā Nr.SKC-190. Minētajā civillietā kā pierādījumus paziņojumu nosūtīšanai prasītāja bija iesniegusi VAS "Latvijas Pasts" sarakstus par ierakstīto vēstuļu nosūtīšanu parādniekam, ar ko atzīstams, ka gribas izteikums starp klāt neesošiem ir nonācis pie saņēmēja tiklīdz tas apgrozībai parastā veidā nokļuvis saņēmēja faktiskās varas sfērā un saņēmējam pastāv iespēja ar to iepazīties.

Izskatāmajā lietā /Nosaukums/ AS apliecinājumi nepierāda paziņojumu nosūtīšanu atbildētājam. Arī no atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka minētos paziņojumus viņš nav saņēmis.

Prasītāja lietai pievienojusi reģistrētos pasta komersantus ar informāciju uz 04.12.2019., no kuras redzams, ka AS "/Nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, reģistrēta kā pasta komersants tikai 11.06.2019.

[9.3] Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu prasītājas atsauci apelācijas sūdzībā uz Civillikuma 1537.pantu, norādot, ka šī norma ir piemērojama visos gadījumos, kad nepieciešams izvērtēt vai viens darījuma dalībnieks ir darījis zināmu savu gribas izteikumu otram darījuma dalībniekam, t.sk. vērtējot vai kreditors ir pienācīgi paudis parādniekam atgādinājumu par saistības izpildi.

Kā atzinis Augstākās tiesas Civillietu departaments, tulkojot Civillikuma 1905.pantu, kreditora atgādinājums ir darījums Civillikuma 1403.panta izpratnē, jo tas, pārtraucot noilgumu, groza starp kreditoru un parādnieku pastāvošās tiesiskās attiecības. Tādēļ uz šo atgādinājumu attiecināmi vispārīgie noteikumi par gribas izteikumu.

Viena līdzēja gribai nav nozīmes, ja tā netiek darīta zināma otram līdzējam. Tādēļ, lai gan atgādinājums formāli ir vienpusējs darījums – to var veikt kreditors viens pats bez parādnieka piekrišanas, tomēr tas groza iepriekš nodibinātās, no aizdevuma līguma izrietošās divpusējās tiesiskās attiecības. Līdz ar to, lai šāds atgādinājums varētu grozīt iepriekš pastāvējušās divpusējās tiesiskās attiecības, tas jādara zināms parādniekam. Doktrīnā norādīts, ka šādos gadījumos gribas izteikumam ne vien jābūt vērstam parādnieka virzienā, bet tam turklāt jābūt izteiktam tādā veidā, lai adresāts parastos apstākļos varētu rēķināties ar tā saņemšanu (*sk.Brox/Walker. Allgemeiner Teil des BGB, Rn.143, citēts pēc Balodis K. Ievads civil tiesībās. Rīga: Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 157.lpp.*).

Kā jau iepriekš tiesas kolēģija atzina, tad izskatāmajā lietā nav pierādīta paziņojumu nosūtīšana ar pasta komersanta starpniecību parādniekam.

[9.4] Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītāja nav iesniegusi lietā pierādījumus par Komerclikuma 406.pantā noteiktā prasības celšanas noilguma apturēšanu vai pārtraukšanu.

[10] Prasītāja apelācijas sūdzībā atsaukusies uz Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumu civillietā Nr./numurs/ (lieta Nr.SKC-327/2017) norādot, ka tajā tika izspriests konkrētajai civillietai analogs strīds.

[10.1] Civillietu tiesas kolēģija no minētā sprieduma secina, ka UAB "/Nosaukums/", uzsākot darbības, kas vērstas uz parāda atgūšanu no atbildētāja, bez atgādinājuma vēstuļu nosūtīšanas parādniekam, sazinājās ar viņu arī elektroniski un vairākkārt telefoniski, kā arī 2013.gada 2.septembrī iesniedza tiesā pieteikumu pret atbildētāju par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā. Senāts atzina, ka šādu apgalvojumu apstiprināšanai prasītāja iesniedza arī dažus pierādījumus, kurus apelācijas instances tiesa nepamatoti atteicās pieņemt un novērtēt.

Izskatāmajā lietā Civillietu tiesas kolēģija šādas kreditora darbības parāda atgūšanai no atbildētāja nekonstatē, līdz ar ko nav pamata atzīt, ka abās lietās ir analogi atgādinājuma izsniegšanas apstākļi.

[11] Pārējiem apelācijas sūdzības argumentiem nav būtiskas nozīmes lietas izskatīšanā.

Apelācijas sūdzībā norādītā atsauce uz vairākiem apelācijas instances tiesu spriedumiem nav vērtējama kā judikatūra, bet gan kā atsevišķs tiesu prakses gadījums, uz kura pamata nav pieņemams pretējs nolēmums pirmās instances tiesas spriedumam izskatāmajā lietā.

[11.1] Pirmās instances tiesa lietas apstākļus un pierādījumus novērtējusi pareizi un taisījusi tiem atbilstošu spriedumu.

[12] Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas 1.teikums nosaka, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Prasītāja ceļot prasību ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* (*lietas 8.lapa*).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā pavisam kopā ir 8,85 *euro* (tajā skaitā 3,07 *euro* pirmajā instancē un 5,78 *euro* apelācijas instancē). Ņemot vērā, ka prasība tiek noraidīta, no prasītājas par labu valstij ir piedzenama neapmaksātā ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu starpība 5,65 *euro* (8,85 - 3,20 = 5,65).

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]panta noteikumiem prasītājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par piedziņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432.- 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

noraidīt SIA "GelvoraSergel" prasību pret /pers. F/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no SIA "GelvoraSergel", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,65 *euro* (pieci *euro* un 65 centi).

Valsts labā piedzenamie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai.

Noteikt SIA "GelvoraSergel", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par piedziņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošs dokuments norādītajā labprātīgās izpildes termiņā iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Sprieduma sastādīšanas datums ir 2020.gada 6.oktobris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese /paraksts/ Sarmīte Vamža
Tiesnesis /paraksts/ Gvido Ungurs
Tiesnese /paraksts/ Skaidrīte Buivide